

N:o 151.

*Af Herr O. B. Olsson: Om indragning af nu lediga presidents-
embeten i Statskontoret och Kommers-kollegium m. m.*

Då från alla håll yrkanden framställas om förhöjningar i tjenstemanna-
aflöningarne, blir det, derest dessa yrkanden en gång skola kunna i någon mån tillgo-
doses, angeläget att, under statens på alla håll växande behof, finnas tillgångar
medelst besparingar å de redan till aflöningar anslagna medel. Nödvändigheten att
noga granska hvilka tjenester verkligen behöfvas och att indraga de öfriga ligger
sålunda i öppen dag. I främsta rummet är naturligtvis angeläget att tillse, det
drygt aflönade tjenester, hvilka göra föga eller ingen nytta, ju förr desto hellre
afskaffas, emedan derigenom rikligaste medel kunna erhållas till förbättrad aflöning
för dem bland öfriga tjenstemän, som göra någon verklig nytta.

Bland dylika högt aflönade tjenester äro de såkallade presidenttjänsterna.
De äro ej behöfliga, hvilket bäst synes deraf att platserna kunnat lång tid stå
lediga eller ock innehafvarne af tjänsterna långa tider ligga frånvarande från
sina tjenstgöringsorter, utan att vikarier behöft förordnas och utan att ärendena
blifvit med mindre ordning, skyndsamhet och duglighet än vanligt handlagda. Dess-
utom har icke blott Högsta Domstolen kunnat undvara president, utan både Kommers-
kollegium och Statskontoret hafva under årtal bestridt sina göromål utan åtgöranden
af någon president och detta fullt lika bra som eljest. Man vet ej heller att
presidenterna hafva något maktpåliggande arbete sig ålagdt, ett förhållande, som
naturligtvis ej skulle låta förena sig med nyssnämnda, allmän bekanta förhållanden.
Skulle man på dessa tjenester få hafva några anspråk, borde väl presidenterna varit
skyldiga att, när omreglering af embetsverken för förenkling af göromålen och
vinnande af dessas skötande af ett mindre antal, bättre lönade, men arbetande
tjenstemän, eftersträfvat, tillhandagå med förslag till ett dylikt ordnande. Men så

vidt jag lyckats utforska, har icke en enda president visat sig så uppfatta sitt kall, och att regeringen ej ansett nödigt att af dem få något lämpligt biträde, visar sig tydligt, då regeringen, i fråga om dylika förslag, gått presidenterna förbi och beslutit tillsätta komité för att uppgöra förenklings- och löneregreringsförslag. Detta vitsord af regeringen torde förtjena synnerlig uppmärksamhet. Då sålunda icke någon nytta ens från regeringens sida påräknas af dessa drygt lönade tjänstemän, hvilkas befattningar kunna långa tider lemnas otillsatta eller af innehafvaren öfvergifvas, utan att göromålens gång deraf lida, är det orätt att längre låta allmänna medel förtäras till underhåll af så öfverflödiga tjänster. Skulle verkligen något slags bestyr åtfölja presidenttjänsterna, borde visserligen dessa hädanefter, som ofta hittills, kunna helt enkelt skötas utan president, men om dylika, antagligen ganska obetydliga bestyr finnas, kan något lämpligt arvode för den handhavande lemnas åt en af ledamöterna. Jag förslår derföre,

att lönerna för nu lediga presidenttjänsterna i Statskontoret och Kommers-kollegium måtte af Riksdagen indragas;

att derjemte beslutas, att öfriga presidentlöner upphöra att utgå vid nuvarande innehafvares af tjänsterna afgang; samt

att, derest anledning dertill förekommer, de bestyr, som kunnat vara med presidenttjänsterna förenade, måtte öfverlemnas åt någon bland ledamöterna i verket emot derför anslaget lämpligt arvode.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 28 Januari 1874.

O. B. Ohlsson.